

Một giải pháp cho Việt Nam

Biển Đông Nam Á nổi sóng , hãy cùng nhau tìm một giải pháp cho Việt Nam

Phan Văn Song

Tình hình quốc gia Lybie sắp được giải quyết, mặc dù Khadafi ù lý, nhưng phe đồng minh phương tây đã dùng võ lực quân sự giúp đỡ phe nổi dậy, cho máy bay oanh tạc, cho trực thăng tác chiến trực xạ thủ đô Tripoli và cơ sở phòng thủ Khadafi, và sớm muộn gì Khadafi cũng phải ra đi. Những tin tức cuối cùng nhận được trong những ngày hôm nay là những thương thuyết để tìm một chỗ lánh nạn cho gia đình nhà độc tài này. Tình hình Syrie, trái lại mỗi ngày mỗi căng thẳng, nhà Tổng thống độc tài Bashar al Assad đang dùng quân đội để đàn áp dân chúng biểu tình, mặc dù, hằng ngày dân chúng biểu tình bị nhiều thiệt hại, hằng chục người chết, hằng trăm người bị thương, nhưng dân chúng, nhứt là giới trẻ vẫn can trường xuống đường đòi lại quyền tự quyết, vẫn can trường xuống đường đòi Dân chủ, đòi Công bằng, đòi Công lý... tạo sự chú ý, tạo làn sóng dư luận, đem chánh nghĩa về phía người biểu tình, vì vậy công đồng thế giới đang có phản ứng chống nhà độc tài gia đình trị Bashar al Assad, và Đảng trị Baas của Syrie, và cả thế giới đang tố cáo tội ác cũng nhà cầm quyền Syrie, và yêu cầu Liên Hiệp Quốc phải can thiệp. Ngọn gió cách mạng Bông lai từ Bắc Phi đang thổi sang Trung Đông, và dư luận thế giới đang tố cáo tội ác của nhà cầm quyền Syrie, cũng như đang tố cáo tội ác của nhà cầm quyền Yémen và Lybie, cũng như đã tố cáo tội ác của các cựu độc tài Ben Ali của Tunisie và Hosni Mubarak của Ai Cập. Thế giới từ Liên Hiệp Quốc đến NATO đã, đang và sẽ dùng võ lực để can thiệp để giúp đỡ các nhơn dân đang đấu tranh đòi Tự do Dân chủ và Nhơn quyền. **Và sự can thiệp của thế giới từ nay sẽ là một tiền lệ để giúp đỡ mọi nhơn dân mọi nước đang bị nạn độc tài, nổi dậy đòi sự thay đổi, đòi cho được một thể chế Tự do, Dân chủ, Pháp trị, Công lý và Công bằng.**

Tình hình Bắc phi và Trung Đông đang sôi sục thay đổi như chúng ta đã theo dõi từ đầu năm nay. Tình hình Đông Nam Á của chúng ta cũng không kém gay go ! Bởi Trung Hoa Cộng sản là một nước đang có một nền kinh tế đang phát triển mạnh, từ một quốc gia kém phát triển của những năm 90, chỉ trong vòng hai mươi năm về mặt kinh tế Trung Cộng đã vượt lên hàng thứ hai của thế giới. Nền kinh tế tuy mạnh thật, nhưng vì phát triển không đồng đều và không bền vững nên Hoa Cộng cần phải đi tìm thị trường, và cần bành trướng để tìm nguyên nhiên liệu và xây dựng một hậu cần tiếp liệu vững chắc. Đói ăn đi lo đi tìm ăn. Có ăn no, phải đi tìm tài nguyên, tìm tài lực, tìm nơi an lạc, nói tóm lại tìm thuộc địa, Trung Hoa Cộng sản cũng nhưng Trung Hoa quân chủ phong kiến, với cái thuyết Đại Hán, với bài bản “văn hóa Khổng tử” muôn thuở, ngàn đời mơ bành trướng. Bắc chiếm Mãn Thanh, Mông cổ; Tây qua Tây Tạng hay các quốc gia Hồi giáo; và Nam, thềm vượt Miên điện, thềm vượt Thái lan để ra Ấn độ Dương, nhưng ... xuống phương Nam, cửa ngõ Việt Nam vẫn là nơi quen thuộc, với một ngàn năm đô hộ, với một nền văn hóa Hoa văn cày sâu vào tâm thức người Việt, với một văn minh Tam giáo hoa - việt đề huế...” hui Zé Nản”, là thượng sách. Xuôi Nam, là để đi tìm cái khí hậu ẩm áp của vùng nhiệt đới, là để đi tìm những khu rừng xanh tươi tốt, những vùng đất đỏ hấp với những đồn điền cà phê, trà hay cây cao su của vùng Cao nguyên Nam Trường sơn, những ruộng lúa phì nhiêu của đồng bằng sông Cửu long... Xuôi Nam cũng là kiểm soát biển Đông Nam Á, mà giấc mơ Đại

Hán từ thời phong kiến đã gọi biển Đông của Đại Việt ta là Nam Hải, và ngày nay xuôi Nam bằng cách chiếm Hoàng sa mà Đại Hán gọi là Tây sa, bằng cách chiếm Trường sa, mà Đại Hán gọi là Nam sa, để kiểm soát con đường tiếp vận, để tìm dầu mỏ, khí đốt, để nuôi sống dân tộc Hán càng ngày càng tham lam muốn nuốt trọn, quyết tâm làm bá chủ toàn Đông Nam Á.

Trước hiểm họa Hán hóa. Trước đại nạn, dân tộc Việt Nam có thể bị đồng hóa, có thể bị diệt chủng ! Nhon dân Việt Nam phải làm gì ?

Câu hỏi này tôi chỉ hỏi người Việt Nam chúng ta thôi, chúng tôi không hỏi nhà cầm quyền Cộng sản của Việt Nam. Vì như tất cả chúng ta đã biết rồi, tính đến ngày hôm nay thôi, sau bao năm tháng (từ 1974) Trung Hoa Cộng sản đã tỏ rõ một thái độ, lúc nào cũng rõ ràng là muốn xâm chiếm đất nước Việt Nam. Thế nhưng, vì hèn yếu, vì thần phục, nhơn danh “ hữu nghị 16 chữ vàng” giữa hai Đảng Cộng sản, đúng hơn chỉ vì nợ nần tình Đảng, nợ nghĩa đồng chí, Tàu cộng đã bảo bọc, che chở nhà cầm quyền Việt Nam, Đảng Cộng sản Việt Nam đã giao nộp toàn bộ từ tài sản, đất đai, hải đảo cho kẻ thù truyền kiếp.

Ngày nay nhơn dân Việt Nam của chúng ta cũng đang đứng trước một sự lựa chọn giữa 3 con đường :

* Hoặc cầm mồm, để yên cho nhà cầm quyền Cộng sản Việt Nam giải quyết với nhà cầm quyền Cộng sản Trung Quốc ! Giải quyết bằng ngoại giao, nghĩa là đánh võ mồm, ra tuyên bố phản đối, làm ra vẻ, nhưng thật sự “bịt mồm quần chúng mình”, “bịt miệng thông tin mình”, vẫn những từ ngữ tránh né kiểu “ tàu lạ đụng chìm tàu ngư phủ ta”, vẫn “người lạ xâm phạm chủ quyền ta”, vẫn “tình hữu nghị 16 chữ vàng”, vẫn cầm quần chúng không được biểu tình, không nên phản đối, “đôi thoại song phương”. Và tạo một không gian kinh tế rất khó khăn nhưng rất nhiều ngõ lách, ngõ chui, để nhơn dân Việt Nam hằng ngày lao đầu vào cuộc sống kiếm cơm sanh tồn cá nhơn, vị kỷ, gia đình, mặc cho ngư phủ Việt Nam không còn biển để lưới cá, mặc cho người làm rừng, làm rẫy, không còn rừng để khai thác, không còn rẫy để trồng trọt, vì rừng đã bị bán, bị thuê dài hạn hết rồi cho “người lạ”. Và người “lạ” mỗi ngày mỗi đông, phò “ người lạ”, làng “người lạ”, nay có khu thương mại “ người lạ” và sẽ có thành phố “ người lạ”, với những bảng hiệu, những tên đường viết bằng những chữ của “người lạ”. Xưa ta có Chợ lớn, nay ta có khắp mọi miền đất nước, từ quán tiểu thương tạp hóa bên lề, đến khu thương mại lớn như Đông Nam Á sắp sửa khai trương ở Bình dương... tạm gọi đó là những “ Người Lạ” towns – từ China nay là hủ ký .

* Hoặc xuống đường biểu tình, đòi nhà cầm quyền Việt Nam phải có thái độ cương quyết. Cho chiến hạm Hải quân Việt Nam đến đuổi các tàu hải giám Hoa Cộng dám đụng chạm tàu Bình Minh 2 hay Viking khi hai chiếc tàu này bị cắt cáp, hoặc bắt giữ các hạm trưởng và thủy thủ đoàn hai chiếc tàu hải giám đã xâm phạm vào hải phận Việt Nam (giống như Nhật Bản đã bắt hạm trưởng tàu Hoa Cộng). Cho phi cơ tuần tiễu bắn đuổi tất cả những tàu chiến hay tàu thường dân Hoa xâm phạm hải phận Việt Nam (giống như Phi Luật Tân đã hành động hai lần như vậy)...Gọi Sứ thần Hoa Cộng ở Hà nội đến khiển trách, gọi Đại sứ Việt Nam về, trục xuất Hoa kiều, tịch thu tài sản Hoa kiều, tùy theo trường hợp nặng nhẹ. Với tình hình kinh tế đang phát triển, với tình hình tiếp liệu căng như lúc này, Hoa Cộng chắc chắn là không dám chiến tranh. Cơ đồ kinh tế xây dựng từ 20 năm nay, chắc chắn Hoa Cộng không dám chiến tranh. Gương Liên Xô còn đó, chiến tranh A phú Hán, chạy đua không gian với Huê Kỳ, chạy đua nguyên tử

với Huê kỳ, chạy đua võ khí với Huê kỳ, chỉ cần 30 năm là xập tiệm. Hoa Cộng không đại gì đi đánh nhau với Việt Nam. Vì Việt Nam không có cái gì để mất cả: ngày nay trông bề ngoài có vẻ ngon lành, nhưng thật sự trên “răng sún” dưới “đép nhứt bôn”. Một nền kinh tế làm mướn, thủ công, lắp ráp, không có sáng tạo. không có một nhà máy kỹ nghệ mũi nhọn đã đành, không có được một nhà máy sản xuất xe đạp, làm được một. Việt Nam sau trận chiến với Trung Cộng sẽ phải được viện trợ, vay mượn để sanh hoạt và xây dựng lại, thì ngay bây giờ năm 2011 đã ở trong tình trạng này rồi. Còn Trung Cộng ? bao nhiêu mục tiêu để chúng ta đánh phá: Hangchou, ShangHai, Canton, bắn vào chỗ nào cũng có mục tiêu chiến lược, “to thuyền to sóng”... Việt Nam ta ngoài những thành phố lớn, chúng ta chỉ có nhà cửa thôi. Nếu Trung Cộng thật sự suy nghĩ so sánh? Còn chưa kể đến táng chảnh thống của cuộc chiến Hoa Việt. Hoa Cộng to hơn Việt Cộng, thế giới sẽ bênh vực Việt Nam dù nó cũng Cộng sản. Hoa Cộng ngang ngược với tất các nước thành viên ASEAN, Việt Nam đã có sẵn những đồng minh tự nhiên. Bây giờ chỉ cần Việt Nam biết “ngoại giao” khéo léo, sẽ có những đồng minh thật sự giúp đỡ mình. Những đồng minh ấy có những ký kết đồng minh với khối ANZUS (Úc Tân Tây Lan Mỹ), theo thuyết “ai bạn với bạn ta là bạn ta”, Việt Nam có thể trông cậy nơi anh cựu thù là Mỹ (nhưng Việt Cộng hãy bớt cái giọng chống ”thế lực bên ngoài, “bọn Mỹ nguy”, và “chống diễn biến hòa bình - giữa người mình nói nhỏ mà nghe không có thế lực bên ngoài, không có Mỹ nguy, không có diễn biến hòa bình thì làm sao ngày nay có Đồi đời, Đồi mới ?).

Hai con đường ấy sẽ đem đến bế tắc, con đường thứ nhứt đi đến mất nước, diệt chủng. Con đường thứ hai, con đường đầy phiêu lưu, chiến tranh, chết chóc, và các tay to trong Đảng Cộng sản Việt Nam sẽ không dám. Không dám cho biểu tình, và sẽ đàn áp. Không dám chiến tranh, vì nếu chiến tranh đến, nhà cửa tài sản bòn rút, ăn cắp từ bao nhiêu năm nay làm sao đem đi được ?

* Chỉ còn con đường thứ ba, con đường Trung đạo.

Con đường này nhơn dân Việt Nam đang đi. Dân chúng Việt Nam đang xuống đường biểu tình, ôn hòa, trật tự. Dân chúng đã xuống đường biểu tình, ôn hòa, trật tự. Hai cuộc biểu tình của hai ngày Chúa nhật vừa qua có thật sự là hai cuộc biểu tình tự phát không ? Hay là một thương thuyết giữa nhơn dân Việt Nam yêu nước chống xâm lược Trung Hoa Cộng sản, và một nhà nước Việt Nam do Đảng cộng sản hèn nhát bị dân bắt buộc phải cho biểu tình.

Vì đây là một biểu tình có tổ chức. Một ngày Chúa nhật, vợ chồng con cái bồng bế nhau đi biểu tình như đi Hội Chùa Hương. Trong cái hình kèm theo dưới đây, chúng ta nhìn thấy một cô gái trẻ nhìn trừng vào Công an. Biểu tình có tổ chức, có cho phép, có cả cựu Việt cộng nằm vùng Huỳnh Tấn Mẫm, Lê Hiếu Đằng và André Menras ... cũng tham gia đi biểu tình. Đây là một đòn Marketing ! Toàn dân chống Tàu xâm lược ! Vừa được đi biểu tình, và cũng vừa bị cấm biểu tình (vẫn cái trò Vượt Biên Bán Chánh thức năm nào). Giả mà thiệt ! Thiệt mà giả ! Nhưng cũng có những cái “trục trục kỹ thuật”, nói theo giọng Bắc kỳ Cộng sản, có “sự cố”, là cái anh chàng Quảng Nom mặc áo trắng ra giọng “mo rang” dạy đời anh Công an, và anh công an vì biểu tình cho phép hồng dấm dùi cui nên đành cuối đầu nghe !

Hay quá ! tất cả là tuồng hát ! Tuồng hát cho ai đây ? , cho nhơn dân quốc nội ? , cho người Việt hải ngoại ? , cho dư luận thế giới ? , cho dư luận Mỹ ? Chứng minh gì đây ? chứng minh rằng nhà cầm quyền Việt Nam vẫn cho phép biểu tình ? và biểu tình có tổ chức, và dân chúng

được phép đồng hô những khẩu hiệu “cho phép - lẽ phải” : Hoàng Sa Trường Sa là của Việt Nam, Đả đảo Trung Quốc là xâm lược ...

Này hỡi Tuổi trẻ Việt Nam can trường ! Hỡi Tuổi trẻ Việt Nam anh dũng ơi !

Hãy mạnh dạn bước thêm một bước nữa

Hãy hô to, hãy hét to

“Đả đảo Đảng Cộng sản Việt Nam ! Đảng Cộng sản Việt Nam Hãy cút đi ! Nhường quyền lại cho Nhơn dân “.

Chỉ khi nào Đảng Cộng sản Việt Nam xuống, để quyền lại cho một Chính phủ Dân chủ, đem lại một Việt Nam mới với một thể chế Pháp trị, người dân Việt Nam mới thực sự có Tự do, có Dân chủ, có Nhơn quyền, có Công bằng, có Công lý; thì lúc ấy nước Việt Nam mới được sự nể trọng của các quốc gia bạn. Họ sẽ ủng hộ một chính thể có tánh chánh thống vì do dân bầu, có dân chủ và dân tộc.

Có Dân chủ và có Dân tộc là có một sức mạnh, có một lý lịch, là một tự hào đã là một nước Đại Việt của dân tộc Việt, đã có truyền thống chống xâm lược Bắc phương. Với truyền thống ấy, với tự hào Đại Việt ấy, chúng ta mới nói chuyện ngang ngửa với Hoa Cộng đòi lại chủ quyền trên các hải đảo và các hải phận. Khác với Đảng Cộng sản Việt Nam, chúng ta, những người Việt yêu nước, những người Việt quốc gia, chúng ta không có nợ Đảng, nợ tình nợ oán với ai cả.

Với truyền thống bao lần đại phá quân Bắc phương, dân tộc Việt của nước Đại Việt, dân tộc Việt Nam của một nước Việt Nam Dân chủ, sẽ là một lãnh đạo tự nhiên của một Liên minh các quốc gia Đông Nam Á cùng nhau giữ những quyền lợi và biên giới tự nhiên giữa các quốc gia Đông Nam Á chống sự bành trướng và bá quyền của Hoa Cộng.

Đó là giải pháp để Việt Nam chúng ta không bị nạn Hán hóa./.

Ngày 15 /06/ 2011

Phan Văn Song